

Sygn. akt II UO 15/17

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku W.C.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.
o rentę z tytułu niezdolności do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 15 listopada 2017 r.,
zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Najwyższego
z dnia 10 października 2017 r., sygn. akt II UK 588/16,

odrzuć zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 października 2017 r., II UK 588/16, Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie W.C., w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z. o rentę z tytułu niezdolności do pracy, wskazując w uzasadnieniu, że „Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., jednym z wymagań skargi kasacyjnej jest oznaczenie zakresu żądanego uchylecia zaskarżonego wyroku oraz jego zmiany. Ze względu na konstrukcyjny charakter tego wymagania, braki skargi w tym zakresie nie podlegają usunięciu na podstawie art. 398⁶ § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2015 r., III CSK 399/14, LEX nr 1660667).

(...) *Ad casum* skarga nie zawiera jednego z obligatoryjnych elementów, umożliwiających przystąpienie do oceny argumentacji wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania.”

Powyższe postanowienie zaskarżył zażaleniem „do innego składu Sądu Najwyższego” pełnomocnik wnioskodawczyni, zarzucając błędne przyjęcie że skarga nie czyni zadość wymaganiom określonym w art. 398⁴ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako oczywiście niedopuszczalne podlega odrzuceniu.

W myśl art. 394¹ § 1, § 1¹ i § 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a także na orzeczenie uchylające przez sąd drugiej instancji wyrok sądu pierwszej instancji i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania zaś w sprawach, w których przysługuje skarga kasacyjna, także na postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, poza postanowieniami, o których mowa w art. 398¹ k.p.c. oraz postanowieniami wydanymi w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Z niewątpliwego brzmienia tego przepisu wynika, że środek ten nie przysługuje od orzeczenia Sądu Najwyższego, bowiem nie jest on sądem drugiej instancji. Innymi słowy nie można skutecznie składać zażalenia na postanowienie Sądu Najwyższego wydane – tak jak w tej sprawie - w przedmiocie odrzucenia skargi kasacyjnej, jest ono bowiem postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie kasacyjnej, brak zaś szczególnej regulacji prawnej, która pozwalałaby na zmianę takiego postanowienia na wniosek lub z urzędu.

Te oczywiste uregulowania wskazują więc, że wniesione w sprawie zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne i stąd podlega odrzuceniu.

as